

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—

Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Pasivna resistenca.

Dunaj, 17. septembra. Pasivna resistenca na južni železnici se vedno traja, a govori se, da bo skoro končana, češ, da se že vrše pogajanja med upravnim svetom in delegati uradnikov. Glavno torišče pasivne resistence je med Brukom in Dunajem. Včeraj popoldne je izdala uprava južne železnice komunikate, v katerem pravi, da je neresnična trditev uradnikov, kakor da bi zadostovalo 200.000 K za izpolnitev njihovih zahtev. Uprava poudarja, da bi že v prvem letu za izpolnitev teh zahtev potrebovala 800.000 K.

Česko - nemška pravna pogajanja.

Praga, 17. septembra. Včeraj je namestnik Coudenhove konferiral z dr. Skardo in dr. Eppingerjem. Spravnih pogajanj se udeležijo: deželni maršal knez Lobkovic, njegov namestnik dr. Urban in namestnik grof Coudenhove. Izmed Čehov se pogajajo udeležijo: dr. Skarda, dr. Pacak za Mladoche, Dvořak, Hybsch in Pazdirek za agrarce, dr. Srb za Staročeh, Choc in dr. Baxa za radikale, ter grof Clam - Martinic in grof Thun za češke veleposelnike. Izmed Nemcev se konference udeležijo: dr. Eppinger, dr. Pergelt za liberalce, Pacher, dr. Herold za Vsenemce; Krütznar, Zuleger za agrarce, Legler za nacjonalce; dr. Koller za divjake; grof Nostitz in dr. Baerenreither za nemške veleposelnike.

Dopolnilna volitev v češki dež. zbor.

Praga, 17. septembra. Včeraj se je vršila dopolnilna volitev za deželni zbor v okraju Tahov. Izvoljen je bil nemški agrarec Henrih Reigner.

Socijalno-zavarovalni odsek — odgođen.

Dunaj, 17. septembra. Socijalno-zavarovalni odsek, ki je v permanciji, je bil včeraj odgođen do oktobra, ozir. do konca deželno-zbornih zasedanj.

Axmannov mandat v delegacijah.

Dunaj, 17. septembra. Poslanec Axmann izjavlja, da se ne udeležijo pritisnu krščansko-socijalne stranke in da bo proti njeni volji izvrševal svoj delegacijski mandat.

Ogrski ministrski predsednik na Dunaju.

Budimpešta, 17. septembra. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary odide v torek na Dunaj, da se z ministri posvetuje glede proračuna, ki se predloži delegacijam.

Avstrijski sekuljski šef v Bosni.

Dunaj, 17. septembra. Minister javnih del dr. Ritt pošlje sekuljskega šefa dr. Vetterja v Bosno in Hercegovino, da studira tamkajšnje obrtne razmere.

Nova banka v Bosni.

Sarajevo, 17. septembra. Dne 26. t. m. se vrši tu ustanovni občni zbor Hrvaške zadružne banke za Bosno in Hercegovino. Udeležen je pri tej ustanovitvi po največ češki kapital.

K saborskim volitvam v Bosni.

Sarajevo, 17. septembra. Pri naknadnih volitvah v sabor pred 14 dnevi se je razglasil rezultat, glasom katerega sta dobila Samogy, kandidat Mandičeve stranke, in dr. Perišić, kandidat Stadlerjeve stranke, enako število, to je 825 glasov. Glavna volilna komisija je sedaj konstatirala, da je dobil Samogy 7 glasov večine, da je torej tudi izvoljen. Stadlerjeva klerikalna stranka po tem takem pri naknadnih volitvah ni dobila nobenega mandata.

Likvidacija firme »Goloberger & Pollack«.

Dunaj, 17. septembra. Likvidacijska pogajanja tvrdke »Goloberger & Pollack« so perfektna. Likvidacijska svota bo znašala 20%.

Francoska vlada proti Avstriji.

Pariz, 17. septembra. Francoska vlada je sklenila zvišati carino za uvoz avstrijskega petroleja. V slučaju represalij z avstrijske strani bo zvišala carino še na upogleno blago.

Cesar Viljem na Ogrskem.

Mohač, 17. septembra. Včeraj popoldne ob 3. se je pripeljal semkaj nemški cesar Viljem. Na kolo-dvoru ga je sprejel nadvojvoda Friderik. Friderik in Viljem sta se na to z motorskim čolnom peljala v Karapanczo.

Sestanek treh vladarjev.

Frankobrod, 17. sept. »Frankfurter Zeitung« javlja, da se sestanejo angleški kralj Juri, nemški cesar Viljem in ruski car Nikolaj in sicer najbrže že tekom meseca oktobra.

Izvoljski — žrtve Nemčije in Avstrije?

Berolin, 17. septembra. V tukajšnjih diplomatskih krogih zatrjujejo, da odstopi ruski minister zunanjih del Izvoljski meseca novembra in sicer na direktno intervencijo Nemčije in Avstro-Ogrske. Izvoljski je baje med drugim preprečil projektirani sestanek cesarja Viljema s carjem Nikolajem.

Kolera.

Dunaj, 17. septembra. V II. okraju Leopoldštadt je obolel neki natak, o katerem se sumi, da ima kolero.

Budimpešta, 17. septembra. Včeraj se je prigodilo tu 6 novih slučajev azijske kolere. Uradno se konstatira, da se je doslej na Ogrskem prigodilo 21 slučajev kolere.

Zagreb, 21. septembra. Listi poročajo, da se je dogodilo več slučajev kolere na Hrvaškem, uradno pa se zatrjuje, da je obolela samo ena oseba na znakih kolere. Mestni sanitarni svet je imel sejo, na kateri je predlagal fizik dr. Rihtarić prepoved uvoza sadja in zelenjave iz Ogrske in Avstrije. Na južnem in državnem kolodvoru se postavlja sanitarni ambulanci, ki boata zdravstveno pregledali vse potnike.

Pariz, 17. septembra. Ministrsko predsedstvo je izdalo razglas, v katerem se proglašja Ogrska kot od kolere okužena.

Krivali v grški narodni skupščini.

Atene, 17. septembra. V narodni skupščini bi morali poslanci položiti prisego. Tisti poslanci, ki so se zavzemali za to, da bi bila skupščina proglašena za konstituanto, niso hoteli priseči in so raztrgali sv. pismo. Na to je nastal med poslanci silen pretep. Ker se je v dogodke v zbornici vmešavala tudi galerija, je galerijo zasedla policija in jo izpraznila.

Prepovedano darilo za Roseggerjev sklad.

Děčin, 17. septembra. Namestništvo je prepovedalo nemški posojilnici v Podmoklih darovati 2000 kron za Roseggerjev sulferajski sklad, češ, da je to proti njenim pravilom.

Grožnje turškega časopisja.

Carigrad, 17. septembra. Z ozirom na zasedanje grške narodne skupščine groze turški listi, da bo Turčija takoj posegla po najskrajnejših sredstvih, ako bi grška vlada pripustila, da bi skupščina v katerem koli oziru nastopila proti Turčiji.

Finski deželni zbor.

Helsingfors, 17. septembra. Včeraj je bil odprt finški deželni zbor. Vlada je predložila predloge glede ravnopravnosti Rusov s Finci na Finskem in glede volitve dveh poslancev v gosudarstveno dumo.

Dve novi ruski oklopnici.

R. — Petrograd, 17. septembra. Baltijska ladjedelnica je pravkar dogotovila dve oklopnici najmodernejšega tipa »Pavel I.« in »Andrej Pjeorovzvanij«.

Poset turških državnikov v Belgradu.

R. — Belgrad, 17. septembra. Po vesteh iz vladi blizu stoječih krogov pride semkaj turški veliki vezir sredi meseca oktobra. Z njim prideta tudi finančni in vojni minister.

Trgovinska pogodba s Srbijo.

R. — Belgrad, 17. septembra. V političnih krogih zatrjujejo, da se vodijo med Avstro - Ogrsko in Srbijo pogajanja v tej smeri, da bi avstrijsko - srbska trgovinska pogodba stopila v veljavo, še preden bi bila sprejeta v obeh parlamentih.

Povodenj na Bolgarskem.

R. — Sofija, 17. septembra. V okolici Nikopola in Karlova je velika povodenj, kakršne se ne spominjajo niti najstarejši ljudje, uničila vse poljske pridelke. Škoda je ogromna. V Karlovem je voda odnesla tovarno za rožno olje Anastaza Papazova. Škode je 50.000 levov.

Dvoboj med poljskimi načelnikom in častniki.

R. — Sofija, 17. septembra. Policijski prefekt Popov v Varni je razžalil častnike ondote posadke. V imenu garnizije je policijskega prefekta pozval na dvoboj stotnik Pečev. Dvoboj se vrši danes na samokree.

Oklic g. poslanca Hribarja pred sodiščem.

Gospod poslanec Ivan Hribar je dne 22. avgusta t. l. izdal oklic na meščanstvo ob priliki, ko se je uradno razglasilo, da njegova izvolitev ni dobila vladarjevega potrjenja. Ta oklic je pa državna oblast zaplenila. Proti tej zaplembi se je gosp. poslanec pritožil in vsled te pritožbe se je vršila včeraj popoldne obravnava pred tukajšnjim deželnim, kot tiskovnim sodiščem.

Sodišču je predsedoval deželni sodni svetnik Vederjak, votanta sta bila pl. Lusehan in dr. Kaiser, zapisnikar dr. Konda. Državno pravdnštvo je zastopal Trenz, pritožbo pa dr. Kokalj.

Predsednik prečita oklic g. poslanca Ivana Hribarja, ter pravi, da ga je državno pravdnštvo zaplenilo. Proti tej zaplembi se je vložila pritožba, o kateri se vrši danes obravnava.

Drž. pravdnik Trenz predlaga, naj se zaplemba potrdi in ugovor zavrne. Zaplemba je odredil v javnem interesu, da se ne kali javni mir. Noče očitati bivšemu županu, da se je pri sestavi tega oklica zavedal, da krši zakon. Ni hotel s tem kaliti miru. Ljubljana je danes mirna — če bi se plakati danes nalepili, bi ne vzbujali nikakega razburjenja. Takrat so bili pa duhovi zelo razburjeni. Čutila se je med ljudstvom razdraženost zoper vlado, ki je posredovala in izposlovala, da se gosp. Hribar ni potrdil za župana. Že to razpoloženje je skoraj zadoščalo, da bi prišlo do izgredov. Po mnenju drž. pravdnika, bi Hribar s tem svojim oklicem ne vplival pomirjevalno, temveč bi dosegel ravno nasprotno. Če se vladi očita, da je ona tako hudobna, da bi izrabljala svojo uradno moč — je ta oklic brezdvomno hujskanje. Pravi, da je bil gospod Hribar gotovo razburjen, ko je sestavljal ta oklic. Vsaka avstrijska vlada bi morala nehati biti, če ima name, delati zoper dobrobit kakega ljudstva. Končno predlaga, da se zaplemba potrdi.

Zagovornik dr. Kokalj pravi, da odkar je v veljavi naš kazenski red, so na dnevnem redu pritožbe zoper objektivno postopanje v tiskovnih stvareh. Pojavljajo se vsepovsod. Te pritožbe morajo imeti kako podlago. In to podlago je iskati v tem, da oblasti preozkosrečno razlagajo tozadevni zakon. Tako razlagajo tudi § 13 osn. zak. Če se pa ozremo na splošno znano konfiskacijsko prakso, pa nam postane skoraj jasno, da § 13 osn. zak. nič več ne velja. Te misli pridejo človeku na misel, če premotriva to zaplemba. Predmet zaplembe je bil oklic, ki je bil objavljen tistega dne, ko je prišlo obvestilo, da se je na najvišjem mestu odrekla potrditev, šestič izvoljenega Hribarja za župana ljubljanskega, in sicer na izrecni nasvet naše odgovor-

ne vlade. V tem oklicu očitane pregreška ni najti. Kdor prečita ta oklic, ne najde ničesar, kar hoče preprečiti § 300 kaz. zak. Četudi ta oklic z največjim predsodkom zoper bivšega župana in poslanca gosp. Hribarja presodimo in četudi ga bremo skozi črna očala kakoga Gerloviča, vendar ne najdemo ničesar nezakonitega v njem. Vsebinska je naznanilo, da se je odrekla potrditev bivšega župana, nadaljna vsebina pa ni nič drugega, nego pomirjevalno vplivanje na ljubljansko prebivalstvo, ki ima še vedno gorko srce do tistega moža, ki je vzdignil Ljubljano iz razvalin. In ta mož se je obrnil na prebivalstvo, naj ostane mirno. Če se je tukaj, v svrhu tega namena, da se prebivalstvo pomiri, omenila tudi vlada — je to dopustna kritika. O tem se je namreč že toliko pisalo, da suho konstatiranje tega dejstva vendar še ne more biti hujškanje zoper vlado, katera se niti ne omenja v oklicu. Vsakdo se mora čuditi temu, da je drž. pravdnikstvo našlo v tem pomirjevalnem oklicu pregrešek zoper § 300 kaz. zak. Edini namen tega oklica je bil, pomiriti ljubljansko prebivalstvo, ki je bilo po priznanju drž. pravdnika, takrat razburjeno. S tem se pa še ni moglo zakriviti kaznivega dejanja. Končno reagira zagovornik na izvajanje drž. pravdnika, ki je rekel, da se mora stvar presoati »ex tunc«. V Ljubljani že pred 22. avgustom ni bila nikakr skrivnost, da izvoljeni župan ni bil potrjen. Toda učinek te vesti je bil ta, da se je vlegla na Ljubljano globoka žalost v srca vseh, ki žive in delujejo za procvit Ljubljane. Žalost nad vsemi tistimi, ki so svetovali in zakrivali nepotrditve. Razburjenost je bila vsa drugačna, kakršno je opisoval drž. pravdnik in kakršno so imeli v mislih krogi v gotovi hiši na Bleiweisovi cesti. — Vsak izmed je bil izključen, izključen tudi tedaj, če bi se nabil ta pomirjevalni oklic. V imenu svojega mandata zavrača z največjo odločnostjo vsak stik s pocestnimi elementi. Ravno Hribar je bil tisti, ki je vse te elemente iz Ljubljane izgnal, ki je izčistil ljubljanski zrak. Če torej »ex tunc« presoajamo ta oklic, tedaj vidimo, da je bil ta oklic popolnoma nesposoben, da bi povzročil pocestne izgrede. Oklic bi bil pomirjevalno vplival — konfiskacija pa ne. Zaplemba bi mogla razburjati, ne pa oklic tistega moža, katerega glava je ravnokar padla pod giljotino. V naši konstitucionalni državi pa nosi vlada odgovornost za vladarjeve čine. Da bi bila pa ta odgovorna vlada ekscemptna, da bi se je ne smelo niti kritizirati — to je naravnost uboj konstitucionalizma. Četudi vlada ne more prenesti tako mirne kritike, vendar

pa ne moremo in ne smemo potem smatrati take kritike za hujškanje. Kritika odgovornih vladnih organov še ni hujškanje. — Predlaga, da se ugovoru ugodi.

Po kratkem posvetovanju razglasi predsednik sodnega dvora razsodbo, s katero se ugovoru ne ugodi in zaplemba potrdi. V razlogih se pravi, da oklic, subjektivno presojan, res ni vseboval hujškanja — če se pa objektivno presoja takratno razpoloženje ljudstva, tedaj se mora ta oklic smatrati za hujškanje.

Zoper to razsodbo je zagovornik dr. Kokaalj priglasi pritožbo.

Pasivna resistenca na južnem kolodvoru v Ljubljani.

Pasivna resistenca železniških uradnikov se močno čuti tudi na ljubljanskem južnem kolodvoru. Tovorni vlaki so imeli od polnoči pa do snoči ob 8. po 72, 71, 53, 56 in 47 minut zamude. Došlo je 46 vlakov in vsi ti so imeli občutno zamudo. Postaja je bila ves dan prenapolnjena z vlakmi, da nekaj vlakov sploh niso mogli pustiti na postajo. Tako so stali vlaki: št. 935. v Zalogu 57 minut, št. 833. v Zalogu 87 in št. 803. v Zalogu 96 minut, vlak št. 852. pa v Brezovici 24 minut, predno so mogli v Ljubljano. Ljubljanska podružnica društva jugoslovanskih železniških uradnikov je dobila od centrale v Trstu tole brzojavko: »Podpirajte pasivno resistenco do preklica.« To brzojavko podružnica objavlja v znanje tovarišem.

Kaj bo?

V večeršnjem članku smo porajali nekega oblastnega gospoda, ki ima baje široko besedo pri Štruklju in Auru. Da ne bo nobene zmote, popravljamo, da je to le tisti gospod, ki ima tako besedo v zadnjem času pri Tratniku (ne pri Štruklju) in pa pri Auru. Torej, da se ne bo morda koga dolžilo, ki ni s tem v nobeni zvezi!

Afera Praprotnik - Kleindienst.

Zastopnik zasebne udeleženske g. odvetnik dr. Oblak nam z ozirom na našo večerajšjo notico javlja, da razprava ni le radi tega preloženja, da se izjavi medicinska fakulteta, nego da se je doseglo tudi to, da bodo zaslišane še vse druge priče, ki so bile pri dogodku, da se bodo izvedli še drugi neizvršeni dokazi, in da se šele potem odda slučaj v pretres na univerzo.

Drznost nemčurskih pobalinov.

Danes dopoldne nameravajo nemškutarski mladiči, ki se maste s podporami »Kranjske sparkase« in morajo za to biti člani vulgo Carfjolije, prirediti izpred kazine buršev-

ski bumel, računajoč s tem, da je sedaj v Ljubljani na magistratu vladni komisar Laschan in da vsled tega lahko izzivajo po mestu, kakor hočejo. Nič ne rečemo, samo radovedni smo, kaj bo ukrenil modri vitez — laschanaki.

Kako se ustijo!

V Ciršaku ob Muri so pri občinskih volitvah zmagali Slovenci. Občina je majhna, morda šteje samo okrog 300 prebivalcev, saj je v vseh treh razredih se udeležilo volitve komaj 60 volilcev. In to zmago so vzeli naši klerikaleci, da kriče v večeršnjem »Slovenec«, češ, tako delamo mi in — zmagujemo. A v Teharjah, kjer se nahaja v bližini generalni štab liberalcev, tako vpijejo, tam so Slovenci propadli. Ne trdimo, da bi Celjani ne zagrešili velike malomarnosti, da se niso bolj pobrigali za Teharje, pribijemo pa, da je teharski poraz po najzanesljivejših poročilih zakrivila ondota duhovščina, ki ni riti s prstom ganila, da bi volitve izpadle v narodnem smislu. V kmetški občini, ki ne šteje niti sto volilcev, je pač lahko zmagati, v občini v kateri je veliko industrijsko podjetje in ki ima blizu tisoč volilcev, pa je to menda že nekoliko težavnejše. Zato bi bili »Slovenčevci« pač bolje stori, ako bi ne bili svoje moči in svojega dela kazali s primerjanjem Ciršaka s Teharjami, bi se vsaj ne bili blamirali. Če ne bodo imeli v bodoče v narodnem obrambnem delu izkazovati drugačini »zmag«, kakor je bila ona v Ciršaku, potem bo pač faeit njihovega delovanja = 0.

Gostilničar podpiratelj slovenskih ubogih dijakov.

Restavrat v ljubljanskem »Narodnem domu«. G. Kržišnik, je tudi za tekoče šolsko leto nekaj ubožnih dijakov sprejel na brezplačno prehranjevanje. Priobčujemo to dejstvo z željo, da bi med svojimi tovariši gostilničarji našel kaj več posnemovalcev.

Gledališke predstave.

Predsedstvo »Gledališkega društva« na Jesenicah naznanja, da otvori društvo sezono 1910/11 z D. A. Guimerovo dramo »V dolini«, ki je žela pred dvema leti na ljubljanskem odru mnogo priznanja. Snov je vzeta iz katalonskega življenja in predočuje razmerje med oblastnim gospodarjem in njegovimi posli. Za prihodnjo sezono so pristopile že iz prejšnjih predstav znane moči in poleg tega se je predsedstvu posrečilo dobiti še nekaj novih, jako dobrih igralcev in igralk. Z otvoritveno predstavo »V dolini« se poslovi od nas priznani igralec g. Franc Pretnar; ki je sl. občinstvu znan že iz prejšnjih iger. Njegove večje vloge so bile: Kovač (Na smrt obsojeni), Erazem (Zapravdo in sree), M. (Miklova Zala) kaplan

žigovski (Mladost), Ivan (Mati) in poleg tega še mnogo drugih enakovrednih in manjših vlog. Sedaj se poslovi s »Sebastjanom«. Uverjeni smo, da bo naše občinstvo vzelo pri tej predstavi presrečno slovo od našega junaka in ga ohranilo v dobrem spominu.

Imenovanja na kranjskih srednjih šolah.

Deželni šolski svet je imenoval za suplente te-le gospode: na I. gimnaziji: Fr. Kobal, And. Prebil, dr. V. Tiller, Iv. Kavšek, Al. Sodnik, R. Grošelj, Iv. Dolenc, dr. M. Gorjanec, Fr. Bradač in Ad. Robida; na II. gimnaziji: Al. Merhar, A. Lovše, L. André, dr. Gv. Sajovic, Fr. Pavlič, Iv. Škerlj in P. Lokovšek; na realki. Jos. Breznik, Jos. Schweiger in Fr. Jeran; na gimnaziji v Kranju. Fr. Dolžan, dr. Fr. Mišič, R. Kenda, Iv. Krajec in Jos. Malnar. Tej gimnaziji je pridružen tudi dr. Mencej z idrijske realke. Na učiteljsku v Ljubljani: Jos. Modic, dr. Fr. Čadež in dr. Jos. Cerk. Na gimnaziji v Novem mestu: dr. M. Šerko, Fr. Zidar, P. Prosen, Fr. Stopar in dr. Fr. Rožman.

Kolesarska šiba.

Stari ljudje se ne spominjajo tako hudih časov, kakor so sedaj. Nekdaj smo se pri litanijah goreče spominjali kuge, lakote in draginje, in zaleglo je nekaj. Te nadloge smo do malega poznali samo v litanijah in zadovoljni Kranjec se je pri evičku in piškah smejal takšnim šibam božjim. Zdaj je drugače. Čeprav molimo litanije na vse kriplje doma in na božjih potih, so nas vendar »uhvatile« te nadloge. Draginjo imamo, lakoto tudi in v ljubljanski okolici mrjo ljudje za tisto »ta hudo boleznijo«, kakor jo imenujejo okolčani. Ali to še ni vse, še neka druga šiba nas je zadela, katero naj bi naš preskrbni sveti oče v Rimu kaj kmalu vpeljal v litanije. (Saj ne bo nič izdalo! Opomba nevernega stavca.) To je kolesarska šiba. Kdor napravi sedaj v poznih popoldanskih urah po glavnih cestah pešizlet v okolico, jo čuti na vsakem koraku, ker vedno se mora ozirati, da ne trči vanj brezobzirni kolesarski tič. To šibo sta predvečrajšnjim popoldne čutili dve ljubljanski dami tudi na svojih nežnih udih in oblekah. Korakale so tri dame in enosp. po Dunajski cesti proti Ježici. Kar pridrve za njimi v bližini pekovskega križa trije srednješolci na kolesih. In eden teh junakov jo zapelje naravnost v hrbet neke gđene, tako da se je na mah valjalo v prahu troje bitij: dama, dijak in kolo, vse v prečudnem neredu. Ko je prišlo vse to zopet v ravnotežje, se je galantni dijak ves prestrašen in tresoč se izpovedal in opravičil zaradi damskega strahu in raztr-

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

III.

V jasni noči, ko je Ljubljana že spala, sta se na Mostnem trgu srečala dva človeka. Eden je imel leseno nogo, vsled česar se je daleč slišal njegov korak. Ti udarci z leseno nogo so prouzročili, da je od nasprotne strani prihajajoči človek dvignil glavo, tako da mu je mož z leseno nogo videl v obraz.

»Čerin — kaj ste res vi?«

»Da, jaz, gospod major.«

Mož z leseno nogo, major Žun, je Čerinu segel v roko in mu jo krepko stisnil.

»Kako sem vesel, da vas vidim,« je dejal major. »Slišal sem, da ste izstopili iz armade in da ste ženin Leonore Gornikove, ki je po moji sodbi najlepše in najljubeznivejše dekle, kar jih je kdaj živelo med Ljubljano in med Trstom. Čestitam vam od srea.«

»Nimate na čem, gospod major,« je odgovoril Čerin. »Leonora Gornikova ni moja nevesta.«

»Kako da ne? Saj mi je sama povedala, da sta se zaročila. Komaj štirinajst dni je tega, kar sem bil dol. In vsa srečna je bila.«

»Da, da,« je menil Čerin, »bila je moja nevesta, a dala mi je slovo.« In naglo je dostavil: »Po moji krivdi, po moji lastni krivdi se je zgodilo in kar je Leonora storila, je prav storila.«

Major Žun je nekaj trenutkov v silnem začudenju gledal Čerinu v upadli obraz, potem ga je prijel pod pazduho in je energično, skoraj zapovedujoče rekel:

»Priatelj — zdaj pojdete z menoj, doma imam dobro kapljico in tam mi bodele povedali, kaj se je zgodilo. Pravico imam do tega. Na Nizozemskem sem vašemu očetu rešil življenje in to mi daje pravico in mi nalaga dolžnost, da sem tudi njegovemu sinu prijatelj. Ta bi bila lepa, da bi se razšla dva človeka, kakor ste vi in Leonora, ki sta, kakor ustvarjena drug za drugega.«

Čerin je nekaj časa ugovarjal, toda major ga ni izpustil in ga skoro vlekel s saboj, godrnjaje neprestano: »ta bi bila lepa, ta bi bila lepa.«

Major Žun še ni bil petdeset let star. Že v mladih letih se je odlikoval v različnih bitkah. Kot kapitan se je udeležil vojne na Nizozemskem, kjer mu je krogla odbila nogo. Za svojo hrabrost je bil na bojišču imenovan pač za majorja, a moral je za-

pustiti vojaško službo. Od tedaj je živel v Ljubljani, je pa rad in pogostoma obiskoval prijatelje in znanca na Notranjskem, kjer je bil doma in kjer je imel sorodnike.

V svojem skromnem, vojaško preprostem stanovanju je Čerinu najprej postregel z vinom in ga potem začel siliti, naj pove, zakaj sta se z Leonoro razšla. Ker pa Čerin ni hotel povedati, kaj se je zgodilo, ga je začel loviti z različnimi vprašanji in ga končno pripravil do tega, da mu je vse povedal.

Čerin je bil pripravljen, da ga bo stari vojak obsodil, kakor so ga obsodili njegovi tovariši in celo Leonora. A major Žun ni izrekel nobene ostre besede. Dolgo časa je molče sedel na svojem stolu in gledal v tla, medtem ko je s svojimi koščenimi prsti po mizi bobnal vojaško koračnico. Bobnal je vse hitreje in hitreje in naposled zabobnal znamenje »naskoke«.

»Kdo ve vse za to stvar,« je vprašal z odločnim glasom.

»Bosizio, Gall in Snoj, ki so mi poslali znamenja brezčastnega strahopetstva.«

»Ti bodo molčali, že ker jim je za čast njihovega polka. In Leonora bo tudi molčala.«

»Tudi oče ve, kaj se je zgodilo.«

»Vaš oče?« se je začudil major.

»Kdo neki je imel pogum, staremu levu to povedati?«

»Jaz sam,« je dejal Čerin, »a prijetno ni bilo.«

V nemem občudovanju je major gledal Čerina, predno je prišel do sape.

»Ni bilo prijetno, ste rekli,« je zaklical končno. »Andrej, jaz vas ne razumem. Za vojno niste imeli poguma dovolj, a kje ste dobili pogum, da ste stopili s tako novico svojemu očetu pred oči. Jaz ga poznam, starega junaka, in čudim se, da ste še živi.«

»Tudi to je samo slučaj. Oče je name ustretil, a me ni zadel.«

Majorju je padla kupica iz rok. Slutil je, da se je stari vojak dejansko lotil svojega sina, a da bi bil nanj ustretil, tega vendar ni mislil. Toda iz tega, kar mu je bil Čerin povedal, je spoznal, da na kako posredovanje ni mogel več misliti. In jasno mu je bilo tudi, da jih sploh ni besedi, ki bi mogle poravnati nasprotje med očetom in med ženinom in nevesto.

»Kaj mislite storiti?« je čez dolgo časa zopet izpregovoril major Žun.

»Še sam ne vem,« je odgovoril Čerin. »Zavedam se, da sem človek brez časti. Ta zavest me bo vodila pri vseh mojih sklepih. Za zdaj sem tu v Ljubljani. Oče mi je vrgel doto moje matere pred noge; ni mnogo, a za nekaj časa bo zadostovalo. Zdaj razmišljam in ugibam, kaj naj storim. Sklenil sem doslej le to, da poj-

ganega krila, na kar je dobil odvezo. No, drugikrat naj se vadi kolesarjenja na dvorišču in ne na obljudeni cesti, ne na pešpoti, ko je vendar Dunajska cesta tako široka in tudi po sredini gladka. Svojih gospodičen ne pustimo valjati po prahu, meni nič, tebi nič. Deset minut pozneje je prikomastil za omenjeno, že vso prestrašeno družbo, kmet na kolesu. Družba ga ni mogla videti, ker ni gledala nazaj. Mesto da bi se bil kmet ognil na gladko, široko in po vsej daljavi prazno cesto, je zavozil prav za hrbtom čestite in bolehe dame, ki se je nahajala v družbi. Gospa je v istem hipu prestrašena skočila na tratino poleg pešpoti, kmet pa za njo. In — buh! — zopet se je valjala trojica po tleh v slikovitem neredu. Dama je bolešno zakričala; pri padcu si je zlomila dežnik, in saj veste v kaj človek lahko pade na tratini poleg obljudenih cest! Kmet se je urno pobral, zaklel v narodnem jeziku in odfrčal, ne da bi se kaj zahvalil. Na kolesu ni imel nič številke. Ne vem, ali se naši orožniki kaj brigajo za takšne stvari. Dva sta bila prav blizu in sta pri nekem ustavljenem vozu pestila voznika in nekaj zapisovala. Dal bog, da bi že kmalu izpopolnili zrakoplov in bi se škrieci in kmetje vozili v njem in bi ne strahovali nas, miroljubnih pešcev! Takrat bo mir ljudem na zemlji. Oblast pa bi se lahko pobrinila za pešce in jim rezervirala vsaj eno stransko pot ob lepi Dunajski cesti. Saj imajo kolesarji prostora dovolj na cesti sami in vrhutega naj se jim prepusti še druga stranska pot. Za naše varstvo naj bi se kaj ukrenilo, saj pešci smo bili poprej na svetu nego kolesarji. Eno popoldne dva slučajna in nihče krivca ne pozove na zagovor! Če se stvar pusti, kakor je sedaj, se lahko zgodi, da bodo izletniki ležali ob Dunajski cesti, »k' ob ajde žetvi al' pšenice, po njivah, tam leže snopovja kope«.

Poštne razmere na Bledu.

Pišajo nam: Že večkrat smo se pritožili in prosili, da se vsled povzdiga tujskega prometa takoj ustanovi nov nepotreben poštni urad v bližini novega kolodvora. Vzrokov je tisoč — toda že zopet nas niso uslišali. Ima pač gospod dvorni svetnik Pattay druge neprijetne skrbi. Sedaj hočemo še pri ministrstvu na Dunaju zahtevati svoje pravo. Tako obljuden kraj, več velikih hotelov, železniški urad, polno tujcev — pa ti v tej blaženi Avstriji peljejo pisma in časopise, sploh vso vožno pošto, pred nosom naprej čez Jesenice v Lesce, od tod šele na Bled — pa na onostran jezera, pol ure hoda, če ne dalj od zgoraj navedenega kraja. — Za boga, zakaj ne vozijo pošto na Triglav, od tod pa čez Benetke šele k

dem doli v Slavonijo, ali na Ogrsko. »Saj tam bo vojna,« je vzkliknil major. »Kaj hočete tam?«

»Ne vem,« je mirno rekel Čerin. »Doli pojdem in dolgo me ne bo nazaj, ali celo nikdar.«

Čerin je segel v žep in je vzel iz listnice štiri konce pavovih peres.

»Vi ste ta peresa shranili?« je strme zaklical major.

»Seveda,« se je nasmehnil Čerin. »Noč in dan so moje misli pri teh peresih. Če bdim, me žgo na sru, če spim, se mi prikazujejo v sanjah.«

Primaknil je svoj stol bližje majorjevemu in rekel poglasno, kakor bi se bal, da ga kdo sliši:

»Ali ni morda mogoče, da bi nastale okoliščine, v katerih bi Bosizio, Gall in Snój ta peresa vzeli nazaj. Mislim si, da pride človek lahko v nevarnost, ko mu je treba rešitelja. Zato pojdem dol na južno Ogrsko, ali v Slavonijo. Morda mi bo sreča mila, in če bi vsi trije vzeli svoja peresa nazaj, o potem . . . potem bo morda tudi Leonora vzela svoje . . .«

»Kaj mislite, da bo Leonora na vas čakala,« je dejal Žun. »Po moji sodbi vas bo skušala čim prej poza-bit in snubeč ima vedno dovolj.«

»Na to ne mislim, da bi name čakala,« je resignirano izjavil Čerin, »ali moje življenje nima nobene vrednosti zame, če ne dosežem, da vzame Leonora svoje pero nazaj.«

(Dalje prihodnjic.)

nam!!! Tuji se jeze, reklamirajo, delajo se hudi dovtipi, a vse zaman! — Naši poslanci pa spe. Sicer je bil letos naš klerikalni general dr. Šusteršič — Seine Hoheit — tukaj na oddihu in tudi Božidar Černe z Iblane se je tu opletal — a zaželenega poštne urada, ki je tako potreben, še ne bo! Pač pa se na vseh koncih in krajih nemškutari, v nemških slabih hotelih te še ne postrežejo, če slovensko zahtevaš. Tuji Čehi se temu zelo čudijo, a brez vzroka. Priredilo je domače gasilno društvo veselico, seveda so morali biti tudi nemški plakati, a tujcev itak ni bilo blizu. Le več ponosa, Blejčani, pa bo tudi več evenka prišlo v deželo. Poznamo tudi trgovca, ki naročuje blago mesto pri domači vevetvrdki, v Celju pri Rakuschu . . . Zalostna nam majka!

Policijske vesti.

Goljuf,

ki je izkoriščal spovednike in bil po policiji zaloten, je hotel med aretacijo Pod Trančo stražniku pobeigniti. Vrgel je od sebe palico in skočil čez ulico. Stražnik, ki je bil na vse pripravljen, ga je takoj dohitel in potem ne več, v pravem smislu besede, izpustil iz rok. Svojo prvotno napoved je sedaj preklical ter pravi, da je Ignacij Juri Schütz, 32 let star, rodem Dunajčan, po poklicu pa kamnotiskar. Pripoveduje tudi, da je begunec c. in kr. 73. pešpolka v Hebu. Bržkone ima možakar dokaj čudno zgodovino svoje preteklosti in upati je, da bodo oblastva dognala vso njegovo biografijo.

Sirovina.

Ko je včeraj popoldne neki H. bil v točajnici v Lattermannovem drevoredu preveč nadležna, ga je dal točaj po stražniku odstraniti. Fant se je takoj pokoril, a pozneje je začel postajati z varnostnim organom sirov. Videč, da gre za resnico, je stekel na dirkališče, potem pa proti tivolskem gozdu. Ko mu je hotel nek dijak pobeg preprečiti, mu je zagrozil z nožem. V obližju Koslerjevega zidu ga je stražnik dohitel in ga potem z veliko težavo aretoval. Bil je tako divji, da so se očividci prav zgražali nad njegovo neotesanostjo. Bil je pa preobvladan in se bode moral poleg hudelstva javnega nasilstva pred sodiščem zagovarjati tudi zaradi razžaljenja Nj. Veličanstva. Z ozirom na družinske okoliščine naj ostane ime siloviteža javnosti prikriti.

Iz sodne dvorane.

Nemška sirovina. Dne 1. julija ponoči se je peljal vojaški zdravnik dr. Herman Meyer z brzovlakom iz Dunaja proti Trstu. Ko je v Ljubljani na kolodvoru vlak stal, je pripeljal sprevodnik v isti oddelek, kjer je bil dr. Meyer neko deklico, ki se je tudi peljala proti Trstu. Visokorodnemu doktorju seveda, ki je vaju sam po sebi poveljevali, to ni bilo prav in začel je sprevodnika zmerjati. Tudi nad uradnika, ki je bil navzoč, se je spravil. Klical je: »Halten Sie Ihr loses Maul!« in »Sie ungehobelter Lackel!«. Možakar je imel pa še povrh žalosten pogum uradnika tožiti, češ, da je na psovke odgovoril »ebenfalls«. Včeraj se je v tej zadevi vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem razprava, pri kateri je bil seveda uradnik oproščen, kajti priče niso mogle niti potrditi, da bi bil obtoženec na olikanega nemškega doktorja psovke reagiral z »ebenfalls«. Sodnik je pa tudi izjavil, da bi »ebenfalls« sploh ne bila žaljivka, ampak čisto navadna kritika doktorjeve neotesanosti. — Kaj si pripadniki t. zv. kulturnega »Herrnvolka« vse dovoljujejo na naših tleh proti nam, presega res že vse meje!

Nasledki nagajivosti. Dolarja Jurja Razpeta iz Oslice so fantje v Brejevi gostilni v Hotovljah dražili. Ko so se vračali domu, je očitno iz jeze nad prejšnjimi dogodki dal Razpet fantu Matevžu Tavčarju kľofuto, na to pa ga še z odprtim nožem sunil v hrbet in v desno stegno, česar obdolženec ne taji.

Obsojen je bil na tri mesece težke ječe.

Ujela se je. Zakonska Kuga na eni strani in zakonska Meze na drugi strani so se minulo leto dne 18. septembra v Metelkovi ulici v hiši št. 27 aprili in končno stopili. Katarina Kuga je bila zaradi tega tožena in pri tukajšnjemu okrajnemu sodišču obsojena zaradi lahke telesne poškodbe na en teden zapora. Sedaj pa se je dognalo, da je Katarina Kuga 3 priče pred obravnavo nagovarjala, da bi njej v prid po krivem pričale, kar pa te niso hotele storiti. Obdolženka je bila zaradi tega obsojena na tri mesece ječe.

Nevaren ponočnjak. V noči 18. julija je srečal Lorenc Kalan v Zgor. Bitnju Matevža Hafnerja, delaveca v Stražišču, ki je prišel tje-kaj vasovat. Na Kalanov pozdrav je vrgel Hafner proti njemu poleno. Kalan je hotel nasprotnika s tem ostrašiti, da je zavpil: »Stoj, sicer bom spustil.« Na te besede je pa obdolženec, ki je bil v resnici oborožen z revolverjem, ustrelil proti Kalanu in ga je zadel v levo ramo. Hafner, ki se zagovarja, da je to storil iz strahu, da bi ga Kalan s strelom ne prehitel, je bil obsojen na dva meseca zapora.

Pretep v cerkvi. Dne 12. junija t. l. se je vršila v cerkvi v Spodnjih Brnikih popoldanska služba božja. Med tem, ko je župnik na leci pridigoval, je stopil Janez Lampe v cerkev. Za vrati sta stala France in Janez Erzar. Ko zagledata Lampeta, ga najprvo sune od zadej z nogo Janeza Erzar, nato pa še France, v trebuh. V cerkvi je nastal šum, in so navzoči izpehali nemirneža na prosto. France Erzar je bil obsojen na 14 dni, Janez Erzar pa na 8 dni strogega zapora.

S pritepencem sta ga zmerjala. Logaški železniški mojster je poslal v prvi polovici meseca julija t. l. Janeza Štimeca z drugimi delavci v Laze popravljati progo. Sodelavci so Štimeca postrani gledali, ker se je malo prej priženil v Logatec. Zlasti sta bila delaveca Matevž Govekar iz Martinhriba in Miha Jerina iz Dol. Logatca. Ker sta ga zmerjala s pritepencem in žalila njegovo ženo, je Štimec rekel, da bo nju tožil. Zdajci je pa najprvo zrojil nad njim Govekar, rekoč: »Kaj nas bo ta Hrvat strahoval, jaz ga bom ubil,« na to pa mu je še Janez rekel, da mu bo vrat zavil, če bo moral iti radi njega k sodišču. Ni torej čuda, če se je Štimec obdolženec vsled teh groženj bal. Sodišče je obsodilo Jerino na dva meseca težke ječe, Govekarja pa na en mesec zapora.

Najnovejše vesti.

Nadomestna volitev v rusko durno.

R. — Odesa. Pri nadomestni volitvi v gosudarstveno durno ni dobil nobeden izmed kandidatov absolutne večine. Napredni kandidat Čavšanski je dobil 547 glasov, kandidat desnice baron Reno 517, kandidat oktohistov Kazarinov pa 58 glasov. Potrebna je ožja volitev med kandidatom napredne stranke in desnice.

Ponesrečeni tihotapci.

Batum, 17. septembra. Tihotapci so na večji jadrnici skušali spraviti ne zacarinano blago po noči v pristanišče. Ladja je butila ob skalo in se jela potapljati. Na ladji je bilo 41 mož, izmed teh jih je utonilo 21.

Kmetje postavljajo spomenik.

R. — Homelj, 17. septembra. Kmetje homeljskega okrožja so sklenili s svojimi sredstvi postaviti krasen spomenik carju osvoboditelju Aleksandru II.

Stavka na Reki.

R. — Reka, 17. septembra. Ker ravnateljstvo tvornice petroleja ni ugodilo zahtevam delavcev, da se jim povišajo plače, so delavci na shodu sklenili, da prično stavkati in da vztrajajo tako dolgo v stavki, dokler tvornica ne ugodí njihovim upravičenim zahtevam.

Slovenci in Slovenke! Ne zahte družbe sv. Cirila in Metoda!

Za kratek čas.

Fajmošter Janez: Ali si že pozabil, kar je zapisano v sv. pismu, da še modrijan greši sedemkrat na dan!

Fajmošter Jaka: Sedemkrat? Paperlapa! Še če je človek 25 let star, ne more sedemkrat na dan grešiti.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 16. septembra. Včerajšnje boljše razpoloženje dunajskega trga se je danes pod vtiskom neugodnih poročil iz inozemstva in z ozirom na bližajoči se ultimo zopet poslabšalo. Ponujane vrednosti so našle malo kupcev. V kulisi je bilo splošno opaziti nazadovanje. Popustile so danes zlasti ogrske kreditke, alpinke in akcije državnih železnic. V šranki je bilo razpoloženje boljše. Južnoželezniške vrednosti so se zlasti proti koncu ukrenile, ker so se razširjale vesti, da bo pasivna resistenca kmalu končana. Rentni trg je miren, le avstrijska zlata renta je notirala višje. Tendence nestalna.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 16. septembra 1910.

Maložbeni papirji.	Denarji	Blagovni
4% majeva renta	93.50	93.70
4.2% srebrna renta	97.40	97.60
4% avstr. krona renta	93.50	93.70
4% ogr.	91.80	92. —
4% kranjsko deželno posojilo	96. —	97. —
4% k. o. češke dež. banke	94. —	95. —
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	227. —	233. —
„ „ „ 1864	322. —	328. —
„ tiske	157. —	163. —
„ zemeljske I. izdaje	299. —	305. —
„ „ II.	279.50	285.50
„ ogrske hipotečne	249.25	255.25
„ dun. komunalne	531. —	541. —
„ avstr. kreditne	520. —	530. —
„ ljubljanske	86.50	90.50
„ avstr. rdeč. križa	63.50	67.50
„ ogr.	38.80	42.80
„ bazilika	29.15	33.15
„ turške	256.50	257.50
Banknote.		
Ljubljanske kreditne banke	444. —	448. —
Avstr. kreditnega zavoda	664.25	665.25
Dunajske bančne družbe	552. —	553. —
Južne železnice	116.50	117.50
Državne železnice	757.25	758.25
Alpine-Montan	766. —	767. —
Češke sladkorne družbe	263. —	268.20
Živnostenske banke	270.50	272.50
Valute.		
Cekini	11.37	11.40
Marke	117.42 ⁰⁰	117.62 ⁰⁰
Franki	95.32 ⁰⁰	95.47 ⁰⁰
Lire	94.60	94.80
Rubli	254.50	255.50

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 16. septembra 1910.

Termini.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.87
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.24
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7.30
Koruzi za maj 1911.	za 50 kg	5.72
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.90

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest
iz ljubljanske preteklosti.

Ta zabavna povest, polna krepkega in preširnega humorja in svežih, dostikrat razposajenih dovtipov, je prav kar izšla v posebni knjigi. Prijateljem neprilijane komike in veselega smeha bodi posebno priporočena.

Cena broš. 1 K. vez. 1.80 K., s pošto 10 v več.

Narodna knjigarna
v Ljubljani.

Eng. Franchetti
v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,
nasproti kavarni „Evropa“
priporoča svojo elegantno in higijenično
urejeno
brivnico
in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.
Svoji h svojimi!

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštnem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

!! Na potovanja samo 4 dni !!
Na Savi pri Jesenicah pri „Jelenu“.
Otvoritvena predstava
v soboto dne 17. t. m. ob 8. uri zvečer.

K. Holzmüllerjeva **velika menažerija**

2 krotilca. — Nad 100 reparskih živali. — 2 krotilki.
Predstave ob 4., 6. in 8. zvečer.
CENE: sedež 1 K 50 vin., I. prostor 1 K, II. prostor 70 vin.,
III. prostor 40 vin. Otroci in vojaki polovico.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Davnotam menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Ekshiptira** trgovske menice. — **Preskrbuje** vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

v lastnem zadrugi domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{2}$ % brez amortizacije; na menice po 6 $\frac{1}{2}$ %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica št. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA .. Prešernova ulica št. 3. .. LJUBLJANA

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron. — Denarni promet do 31. dec. 1909 nad 518 milijonov kron. — Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči z vsem rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. — Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posoja na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovenski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovenski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamči za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrokovo.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovenska zavarovalnica z vseskozi slovensko-narodno upravo. gnotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Napišeni